

At manøvrere mellem ledelse, politikere og interessevaretagere

Tina Jørgensen, chefkonsulent, KL

Tina Jørgensen indledte sit oplæg med at slå fast, at samfundet står overfor en stor udfordring. Den økonomiske krise sætter en snæver ramme for, hvad der er muligt, og vi må som borgere erkende, at der ikke er råd til alt det, vi gerne vil. Krisen udspringer bl.a. af demografi – flere ældre borgere og færre i arbejdsstyrken. Det er den virkelighed, vi skal forholde os til og langsigtet planlægge efter. Demenskoordinatorer kan kvalificere og inspirere de faglige grundlag for politiske beslutninger, men det kræver viden om, hvad er afgørende, når henholdsvis politikere, forvaltning, institutioner og interesseorganisationer prioriterer.

Kommuner og forvaltning - prioriteringer

Kommunalbestyrelsen er den øverste myndighed i kommunen og har pligt til at fastlægge strategier. Politikere ønsker dialog med borgere, men der er langt mellem borgere og politikere. Et pejlemærke for politikere er deres ideologiske ståsted. I kommunalbestyrelser er partiskel ikke så hårdt optrukne som i landspolitik, og mange beslutninger træffes på tværs. Politikere er generelt enige om, at de svageste borgere skal prioriteres. Enkelt-sager kan flytte rigtigt meget politisk – selv i

Folketinget. Eksempelvis blev lov om besøgsrestriktioner udløst af to enkelt-sager, og i et 10-årigt perspektiv havde der blot været 14 sager. Det er frustrerende, at enkelt-sager kan påvirke praksis i så høj grad. Tina Jørgensen opfordrede demenskoordinatorer til at fodre kommunalpolitikere med gode og dårlige historier. De har betydning, om end der skal mange til.

Den kommunale forvaltning arbejder med i praksis at udmønte politiske beslutninger. Forvaltningen orienterer sig først og fremmest i forhold til lovgivningen og det økonomiske råderum. Tina Jørgensen advarede om, at kommuner snart skal prioritere dér, hvor det gør rigtigt ondt – nemlig i forhold til personlig pleje. Her bør fagprofessionelle stille deres ekspertise til rådighed for kommunens politikere og pege på, hvor det er mest hensigtsmæssigt at spare. Andre kriterier, der ligger til grund for forvaltningens prioriteringer, er faglighed og kvalitet samt opfølgning og effekt.

Institutioner og interesseorganisationer - prioriteringer

Med institutioner menes det udførende led i kontakt med borgerne. Institutioner er praksis- og borger-nære, og faglighed, kvalitet og effekt er i fokus. Institutioner priorite-

rer i forhold til deres erfaring: Hvad trives vores borgere med? Skal vedligeholdelsestræning eller hverdagsrehabilitering implementeres ved kompetenceudvikling eller ved at ansætte nye faggrupper? Institutionens kultur (hvad plejer vi at gøre?) og krav om effektivitet er også gældende for prioritering.

Interesseorganisationer spiller en stor rolle, hvor initiativer træffes på tværs. Interesseorganisationer koncentrerer sig om den borgergruppe, de repræsenterer. De har ikke ansvaret for den overordnede samfundsprioritering og har således endtydige fokus- og interesseområder, hvor de kobler faglighed og kvalitet med fokus på enkelt-sager. De har brug for at blive set og hørt, og er ofte dem, der bringer sager til politikere. De er gode at have som medspillere.

Hvordan påvirkes beslutningsprocesser?

Medier har stor indflydelse på beslutningsprocesser. Demensområdet har fået mere medieopmærksomhed end før, og kommunalpolitikere er blevet spurgt: "Hvad kommer prognoser om stadig flere demensramte borgere til at betyde for vores kommune?". Ansvar for at politikere får kendskab til data, må ikke ligge hos medierne. Politikere

har let ved at huske overskrifter fra formiddagsaviser, men væsentlige data skal være et grundlag for politiske beslutningsprocesser i kommunen. Ikke alle data er interessante for politikere. Tal skal omsættes til relevante historier om, hvad hjælpen betyder for den enkelte borger. Nogle mennesker er gode til tal, andre bedre til historier. Generelt er forvaltningsmedarbejdere gode til tal, mens nogle politikere er gode til tal, andre til historier. Derfor er det en god idé, at tal ledsages af konkrete cases. Demenskoordinatorer har en unik mulighed for at koble viden om brugere med ydelser og ressourcer. Vær opmærksom på, at skrækhistorier ikke virker – de preller af på politikere. Der findes ingen højere retfærdighed i politik, men vi er alle politisk ansvarlige på tværs.

Tina Jørgensen afsluttede sit indlæg med en kontant opfordring til demenskoordinatorerne om at være aktive: "I sidder inde med den viden, som alle eftertragter - brug den! I skal tage afsæt i borgerforløb, koble tal og case og have fokus på både det, der lykkes, men også dét, der ikke lykkes – det er ærligt og troværdigt. De gode løsninger kræver samarbejde med respekt for ansvar og roller".